

Araguaia

*amb el Bisbe Casaldàliga
per les causes de l'alliberament.*

Rivadeneyra, 6 - 10è

08002 BARCELONA

Tel. 93 317 61 77

Fax 93 412 53 84

correu electrònic: araguaia@pangea.org

CARTA N. 58 - ABRIL 2008

“POSAR PALS A LES RODES” Circular 2008

Estava pensant la circular de 2008, quan m'envaeix, com un riu bíblic de llet i mel, una autèntica inundació de missatges de solidaritat i estimació, amb ocasió dels meus 80 anys. Com que no puc respondre a cadascú i a cadascuna individualment, fins i tot perquè el germà Parkinson té els seus capricis, us demano que rebeu aquesta circular com una abraçada personal, entranysable, de gratitud i de comunitat renovades.

Estic llegint una biografia de Dietrich Bonhoeffer, titulada, molt significativament, Hauríem d'haver cridat. Bonhoeffer, teòleg i pastor luterà, profeta i màrtir, fou assassinat pel nazisme, el 9 de abril de 1945, en el camp de concentració de Flossenbürg. Ell denunciava la «Gràcia barata» a la que reduïm moltes vegades la nostra fe cristiana. Advertia també que «qui no hagi cridat en contra del nazisme no té dret a cantar en gregorià». I arribava finalment, ja la vigília del seu martiri, a aquesta conclusió militant: «Cal parar la roda bloquejant els seus radis». No n'hi havia prou aleshores amb socórrer puntualment a les víctimes triturades pel sistema nazi, que per a Bonhoeffer era la roda; i no en podem tenir prou avui amb l'assistencialisme i les reformes pedaç enfront d'aquesta roda que per a nosaltres és el capitalisme neoliberal amb els seus radis del mercat total, del lucre omnímode, de la macrodictadura econòmica i cultural, dels terrorismes d'estat, de l'armamentisme de nou creixent, del fonamentalisme religiós, de la devastació ecocida de la terra, de l'aigua, de la selva i de l'aire.

No podem restar estupefactes davant de la iniquitat estructurada, acceptant com a fatalitat la desigualtat injusta entre persones i pobles, l'existència d'un Primer Món que ho té tot i un Tercer Món que mor d'inanició. Les estadístiques es multipliquen i anem coneixent més números dramàtics, més situacions infrahumanes. Jean Ziegler, relator de les Nacions Unides per a l'Alimentació, afirma, carregat d'experiència, que «l'ordre mundial és assassí, ja que avui la fam ja no és una fatalitat». I afirma també que «destinar milions d'hectàries per a la producció de biocarburants és un crim contra la humanitat»; el biocombustible no pot ser un festival de lucre irresponsables. L'ONU fa temps que alerta que l'escalfament global del planeta avança més ràpid del que pensàvem i, si no s'adopten mesures urgents, provocarà la desaparició del 30% de res espècies animals i vegetals, milions de persones es veuran privades d'aigua i proliferaran les sequeres, els incendis, les inundacions. Un es pregunta angoixat qui adoptarà aquelles “mesures urgents”.

El gran capital agrícola, amb l'agronegoci i l'hidronegoci avança cada cop més sobre el camp, concentrant terra i renda, expulsant a les famílies camperoles i llançant errants, acampades, engrossint les perifèries violentes de les ciutats. Dom Edwin Krätzler, bisbe de Xingú i president del CIMI, denuncia que el «desenvolupament

Drets Humans - Poble de Déu - Tercer Món - Ecologia - Ecumenisme

Amèrica - Carisma - Esperança - Pobres - Negres - Indis - Terra - Fidelitat - Regne - Pasqua

a l'Amazònia es va tornar sinònim de deforestar, cremar, arrasar, matar». Segons Roberto Smeraldi, d' Amigos de la Tierra, les polítiques contradictòries del Banc Mundial d'una banda «prometen salvar els arbres» i d'altra banda «ajuden a destruir l'Amazònia».

Però la Utopia continua. Com diria Bloch, som «criatures esperançades» (i esperançadors). L'esperança segueix, com una set i com un manantial. «En front de tota esperança esperem». D'esperança parla, precisament, la recent encíclica de Benet XVI. (Llàstima que el Papa, en aquesta encíclica, no citi ni una sola vegada el Concili Vaticà II que ens va donar la Constitució Pastoral Gaudium et Spes Alegria i Esperança. Sigui dit de passada, el Concili Vaticà II continua estimat, acusat, silenciats, pretèrit... ¿A qui li fa por el Vaticà II?). Davant del descrèdit de la política, a quasi tot el món, la nostra Agenda Llatinoamericana 2008 defensa una nova política; fins i tot «demanem, somniant alt, que la política sigui un exercici d'amor». Un amor molt realista, militant, que subverteixi estructures i institucions reaccionàries, construïdes amb la fam i la sang de les majories pobres, al servei del condomini mundial d'una minoria plutòcrata.

D'altra banda, les entitats i els projectes alternatius reaccionen intentant crear consciència, provocar una santa rebel·lia. El FSM 2009 es celebrarà, precisament, a l'Amazònia brasilera i tindrà l'Amazonia com un dels temes centrals. I el XII Encontre Intereclesial de les CEBs, el 2009, es celebrarà també a l'Amazònia, a Porto Velho, Rondônia. La nostra militància política i la nostra pastoral alliberadora han d'assumir cada vegada més aquests desafiaments majors, que amenacen el nostre Planeta. «Escollim, doncs, la vida» com resa el lema de la Campanya de la Fraternitat 2008. L'apòstol Pau, des de la seva Carta als Romans, ens recorda que: «tota la Creació gemega i està amb dolors de part» (Rom 8,22). Els crits de mort es barregen amb els crits de vida, en aquest part universal.

És temps de paradigmes. Avui crec que s'han de citar com a paradigmes majors i més urgents, els drets humans bàsics, l'ecologia, el diàleg intercultural i interreligiós i la convivència plural entre persones i pobles. Aquests quatre paradigmes ens afecten a tots, perquè ens apareixen en totes les convulsions, objectius i programes que està vivint la Humanitat maltractada, però sempre esperançada encara.

Amb ensopegades i ambigüitats la Nostra Amèrica es mou cap a l'esquerra; «nous vents bufen en el Continent»; estem passant «de la resistència a l'ofensiva». Els pobles indígenes d'Abya Yala han saludat contents la Declaració de l'ONU sobre els Drets dels Pobles Indígenes, que afecta a més de 370 milions de persones en uns 70 països del Món. I reivindicaran la seva posada en pràctica.

La Nostra Església d'Amèrica Llatina i del Carib, a Aparecida, si no va ser la Pentecosta que volíem somniar, va ser una fonda experiència de trobada entre els bisbes i el poble; i va confirmar els trets més característics de l'Església de l'Alliberament: el seguiment de Jesús, la Bíblia en la vida, l'opció pels pobres, el testimoni dels màrtirs, les comunitats, la missió inculturada, el compromís polític.

Germanes i germans, quins radis trencarem en la nostra vida diària? Com ajudarem a bloquejar la roda fatal?, tindrem dret a cantar gregorià?, sabrem incorporar en les nostres vides aquests quatre paradigmes majors traduintlos en pràctica diària?

Rebeu una abraçada entranyable en l'esperança subversiva i en la comunió fraterna de l'Evangeli del Regne. Anem sempre cap a la Vida.

Pere Casaldàliga

PAL DE PALLER

Carta homenatge a Pere Casaldàliga amb motiu del seu vuitantè aniversari

Hi ha persones al món que fan la diferència. Si no haguéssin nascut, farien falta. Són com els pals de paller, sense ells cauen totes les teulades.

Ningú no sap perquè hi ha, entre els éssers, els imprescindibles i els superflus. Sabem que hi ha diferències programades, proposades i determinades. Però hi ha aquells que s'eleven i es projecten sense aferrar-se a res.

No sempre qui obre camí l'obre pels altres. Hi ha, per cert, camins contradictoris oberts per la perversitat, però hi ha també camins oberts per la solidaritat.

Els éssers extraordinaris són, en si mateixos, revolucionaris. A ells acudeixen els periodistes, els investigadors, els científics a la recerca de satisfaccions. Van i tornen sense explicacions doncs no concebeixen el no ser éssers autèntics. No s'explica l'autenticitat: simplement és. És una barreja de raó, utopia i fe.

Els homes primitius creien que els arbres aguantarien el cel si un dia caigués. Era una estúpida?. Els pals de paller humans sustenten l'utopia. Són la consciència que anuncia que és possible aguantar o veure més enllà, veure les coses abans que passin.

Un setze de febrer a Catalunya, Espanya, va nèixer aquest brasiler. Dir-ho així és una actitud fins i tot egoista, però no és sinò intentar mostrar i actualitzar la simbologia internacionalista. Pere Casaldàliga, patriota del món. Pres en un bisbat, va fer de la seva rebel·lia un esglai, i si el món no fos rodó i tingués arestes allà hauria arribar a través de la seva poesia.

Sense ell el món seria menor. El cel estaria corbat cap per avall. L'Amazonia hauria estat retallada. El tucum no s'hauria tornat anell de bisbe i la vida estaria molt més esclavitzada. Els Sem Terra no serien un moviment, la poesia no tindria un to profètic, l'evangeli en l'Amazonia hauria deixat de ser ètic, i, les passes de la reforma agrària serien molt més lentes.

“No tenir res, no carregar res, no dema-

nar res, no callar res i, sobre tot, no matar res”. Qui tindria el coratge de defensar aquest lema? Desenganxar-se de tot el poder que li va donar la jerarquia? Qui podria entregar la pròpia vida per a fer viure?

Puntals són puntals i no estagues. Els puntals són més alts, més agossarats. Les estagues són més baixes i arrenclades, compleixen una tasca militar de tancar, prohibir i separar. Els puntals s'eleven per abrigar, reunir, protegir i tenir cura.

Dom Pedro va ser el nostre fundador. Va fundar la Pastoral de la Terra com a orgue protector de les vídues i dels humiliats. Si avui tenim el MST organitzat és perquè les seves mans van escampar la llavor. Tal vegada per això vam nèixer irreverents, amb els seus valors en les nostres espalles segellades.

Amic i company Pere, pal de paller de la terra, la gran construcció que ens va fer germans és la mateixa terra que ens alliberarà. Enguany, cada actitud o cada gest revolucionari, serà d'estima i de commemoració pel seu vuitanta aniversari.

En aquest dia, els Sem Terra, en ple ús dels drets de consciència declarem que Pere Casaldàliga és un gran company, exemple de militant, humà i solidari. Els seus ensenyaments són d'elevada qualitat profètica i han de ser repetits a les escoles, esglésies, cursos i reunions, per les actuals i properes generacions.

Ademar Bogo

(membre de la coordinació Nacional del Moviment Sense Terra de Brasil)

CRÒNICA DE LA TROBADA 2008

El passat 2 de març, amb el lema “**Amb la política de la nova Terra**”, celebràvem al Casinet d’Hostafrancs de Barcelona, la **20ena Trobada** de la nostra associació.

En un aniversari tan significatiu, coincidint alhora amb els **80 anys del bisbe Pere**, vam voler tornar a dedicar-la a una de les causes majors que han orientat el servei d’en Pere Casaldàliga i del bisbat de São Félix: LA CAUSA DE LA TERRA.

L’any 93 ja havíem dedicat la campanya a aquesta causa, centrant-nos amb la necessitat de la reforma agrària a Brasil. Quinze anys després, lluny d’haver-se aconseguit aquesta reforma agrària, tot i que, l’MST a Brasil ha aconseguit assentar a milers de famílies pageses, la problemàtica de la terra s’ha anat fent més global.

Per la campanya d’enguany, vam tenir la sort de comptar amb la presència **João Pedro Stedile**, fundador i membre de la direcció nacional del **MST i de Via Campesina de Brasil**, que durant el matí ens va parlar de la conjuntura actual i de la situació de la Reforma Agrària a Brasil. Ho va fer a partir d’una interessant anàlisi històrica.

Entre altres coses, ens va dir que avui, ja no són només els grans terratinents, els enemics dels petits pagesos. Ara cal lluitar contra les grans empreses d’agronegocis, productores de transgènics, i contra els mercats financers que, especulant amb els aliments, fan que cada cop hi hagi més pobres al món i que cada cop sigui més difícil la producció autòctona d’aliments.

D’aquí la gran importància de Via Campesina, organització internacional que acull a diferents organitzacions pageses, indígenes... de 56 països del món que lluita a favor de la Sobirania Alimentària, de l’agroecologia, i contra les grans cadenes de distribució alimentàries.

A la tarda ens van acompanyar, **Pep Riera**, pagès del Maresme, i històric sindicalista de la pagesia catalana, **Xavier Montanyès**, tècnic de campanyes a “No et mengis el Món” i **Monica Vargas** Investigadora de l’Observatori del Deute en la Globalització. Tots ells, militants de moviments socials, associacions i sindicats que lluiten a favor de l’agroecologia i Sobirania Alimentària a casa nostra, i que ens van parlar de la situació de la pagesia a Catalunya, dels transgènics,

d’agrocombustibles, de les grans superfícies d’aliments....

Amb les seves aportacions vam poder entendre que realment la problemàtica es global, cosa que provoca que la lluita sigui també global.

No va faltar tampoc, abans de dinar, el **vídeo** amb el missatge del **Bisbe Pere** que ens va fer arribar per la Trobada.

També, durant tota la Jornada, va haver-hi temps per **moments més íntims, poètics, de celebració**. Vam començar recordant tot el camí fet fins ara per la nostra associació, el·laborant un mural recordatori de les 20 Trobades.

Abans de dinar, va haver-hi un moment per celebrar els 80 anys del bisbe Pere, on tots els assistents vam llegir un bonic homenatge, fet pels companys del MST, que es va veure ampliat a l’inici de la tarda amb el **recital** d’una selecció de poemes i escrits de Pere Casaldàliga a càrrec de **Ventall Teatre de Vic**. La diada es va acabar amb la celebració de l’ **Eucaristia**.

En Joao Pedro Stedile, va estar una setmana amb nosaltres. Durant aquesta setmana, va ser convidat a fer xerrades a Manresa, Reus i la Universitat Autònoma de Barcelona.

També va participar a la inauguració de Fira Natura a Lleida, on va ser presentada la Iniciativa Legistaiva Popular a favor d’una Llei que declari Catalunya Lliure de Transgènics.

A més a més va atendre a mitjans de comunicació: ràdio, televisió i escrits i contactar amb diferents organitzacions i institucions.

Una Campanya/Trobada 2008, la 20ena, de la que estem molt contents/es i que ens encoraja a continuar en la nostra tasca de donar a conèixer les Causes del Bisbe Pere.

NOTICIES BREUS

SANCIÓ A JOSE M. VIGIL

José M. Vigil ha estat sancionat per la Comissió Episcopal per a la Doctrina de la Fe per la publicació del seu llibre: "Teología del pluralisme religiós. Curs sistemàtic de Teología Popular". En aquest llibre es fa un pas endavant tant en la visió "exclusivista" ("fora de l'església no hi ha salvació"), com inclusivista ("la veritat dels altres procedeix de la nostra"). En aquest llibre se'ns obliga a mirar cap a una visió pluralista.

Segons la Comissió per a la Doctrina de la Fe, les seves valoracions històriques, injustificades, s'allunyen de la veritat i del sentir eclesial. De manera que, en aquest llibre, l'evangelització d'Amèrica es presenta, segons aquesta Comissió Episcopal, como "invasió" i "conquesta". I condemna les preteses "limitacions concretes del cristianisme" (manca de respecte a la natura, opresió de la dona, justificació de la violència, opció clara pels rics i no pels pobres, etc...).

Recordem que José M. Vigil és, juntament amb en Pere Casaldàliga, creador de l'Agenda Llatinoamericana i creador de Serveios Koinonía entre altres moltes creacions.

A continuació us adjuntem la carta de solidaritat que, com a associació, li hem adreçat:

Estimat Jose Maria.

Avui, Pascua del 2008, i només dues lletres.

Volem expressar-te tota la nostra tendresa i solidaritat davant les dificultats que han sorgit arrel de la publicació del teu llibre: Pluralisme Religiós. Dificultats que assumim també nosaltres com a pròpies de l'alliberament de tot home en el seu camí cap a la trobada amb el veritable Déu de la Vida. Per això et donem gràcies, Jose Maria, per aquesta Teología lliure, sincera i sense por que ens apropa a la veritat (com tu mateix dius). En aquesta "crisi epocal" (H.Küng) i gràcies a aportacions com les teves, serà possible un can-

vi del món si a la vegada intentem canviar l'espiritualitat de la humanitat. Déu és plural en les seves revelacions i pluralment s'ha de trobar. Entenem l'ofertament que fas des de la teva investigació teològica (en aquests moments debatuda per la nostra Conferència Episcopal espanyola) per a que sorgeixi la possibilitat, la crida, a fer realitat un servei a l'Església i a la humanitat. ¡I a la Utopia del Regne!.

En aquest nou temps axial, en el qual l'intradiàleg és fonamental, sentim amb dolor i pesar, com la tenebra i la negació, s'instal·la en una bona part de la jerarquia eclesiàstica. La repressió de la llibertat de pensament d'un pluralisme entre esglésies cristianes, en aquests moments de globalització, ens fa entendre que l'exclusivisme en què encara es mouen les nostres jerarquies no és un kairós que ens porti a la trobada amb el Déu de la Vida.

Et donem gràcies, Jose Maria, pels teus articles, per la teva Teología i per la teva Agenda Llatinoamericana que humanitzant-nos, ens converteix en agents solidaris de la Humanitat. En les teves aportacions teològiques podem trobar pràctiques alliberadores que ens ajuden a construir el Regne en la història i en el món i ens mostren camins que humanitzen més la persona.

Caminant junts des del Misteri, visquem una Pasqua esperançadorament il·luminada amb Jesús el Ressuscitat!

Amb estimació

Araguaia amb el bisbe Casaldàliga

PERSECUCIÓ A JOAO PEDRO STEDILE

Joao Pedro Stedile, membre de la Direcció Nacional del MST i de Via Campesina Brasil, que va estar entre nosaltres fa pocs dies per tal de participar a la campanya/trobada de la nostra associació, està sent objecte d'una persecució judicial.

Una Jutgessa de Rio de Janeiro li ha prohibit de parlar sobre qualsevol tema relacionat amb la companyia del Vale do Rio Doce.

Aquesta empresa, l'empresa publica minera més important de Brasil, va ser privatitzada fa 10 anys en un procés ple d'irregularitats i corrupcions, fins el punt que un Tribunal de Brasilia va declarar nul·la la subhasta de privatització.

Arrel d'això diferents moviments socials, entre ells el MST, estan fent una campanya per aconseguir la reestatització de l'empresa.

Podeu enviar la mostra de suport tan a nivell individual com col·lectiu a sdh@mst.org.br.

MODEL DE CARTA

Ilma. Sra. Patrícia Whately,

Pela presente, queremos/quero mostrar nosso/meu repúdio, contra a Liminar expedida no dia 19/3/08 e assinada por V. Sra. que determina que o MST e especificamente o Sr. João Pedro Stédile se abstenham de incitar e de promover a prática de atos violentos contra as instalações da Companhia Vale do Rio Doce, bem como de praticar atos que importem na interrupção de suas atividades, sob pena de multa de R\$ 5 mil por cada ato violento ou interrupção".

Esta resolução, não têm nenhum sentido num Estado de Direito, violando o directo de liberdade de expressão, tão valorados num estado democrático.

Durante esses últimos 10 anos temos acompanhado o processo de privatização da companhia Vale do Rio Doce e somos testemunha, junto à nação brasileira, de como a sua Soberania Nacional era novamente violada, ao perder o direito sobre a empresa nacional pública mais importante do Brasil.

Solicitamos que seja retirada de forma imediata a liminar de data 19/3/08, ao fim de prevalecer o direito da liberdade de expressão. E que o povo brasileiro seja escutado através da campanha pela reestatização da Companhia Vale do Rio Doce em base à sentença do Tribunal Regional da Justiça Federal, de dezembro de 2005, em Brasília, que anula o leilão de privatização da mineradora.

Nome:

Endreço:

DNI/NIF

ALVARO RAMAZZINI EN PERILL PER DEFENSAR ALS POBRES.

Quan ja tenim la carta a impremta rebem aquesta preocupant informació:

Mons. Alvaro Ramazzini, Presidente de SICSAL y Presidente de la Conferencia Episcopal de Guatemala ha sido amenazado de muerte. Se desconoce el origen último de la amenaza pero podría estar relacionada con la postura que Ramazzini mantiene de oposición a la minería a cielo abierto en Guatemala para extraer oro (ver sicsal.net/articulos/node/22) que concede el 85% de los beneficios a la compañía y el 15% a Guatemala. Recientemente la compañía concesionaria ha obtenido permiso para extraer en nuevas zonas.

No es la primera vez que Ramazzini ha sido amenazado (sicsal.net/articulos/node/475). Su compromiso en defensa de los Derechos Humanos, que molesta algunos, es bien conocido por los campesinos pobres y cuenta con un reconocimiento internacional. En 2003 le fue concedido el premio Letellier Monffitte por su lucha en defensa de los derechos humanos, y en el 2005 le fue otorgado el Premio Estatal de Austria «Konrad Lorenz» para la Protección de la Naturaleza y el Medio Ambiente, por su activismo contra los proyectos mineros de San Marcos por su «alto nivel de objetividad, eficacia pública y valentía», según el ministerio austriaco.

Pedimos su colaboración

Podrá encontrar un mensaje dirigido al Presidente de la República de Guatemala y otras autoridades, (con copia a D. Alvaro) denunciando las amenazas y en apoyo de Ramazzini y el Derecho a la Vida en <http://www.comitesromero.org/denuncias/ramazzini.html>.

Le pedimos su colaboración.

Si lo desea puede modificar el texto propuesto en el mensaje. Muchas gracias

AMENACES DE MORT A DOM ERWIN KRAUTLER

Les amenaces de mort contra Mons. Edwin Krautler, president del Consell Indigenista Missioner (CIMI), i bisbe d'Altamira, a l'estat de Parà Brasil, han augmentat, aquests últims temps. El bisbe viu amenaçat desde fa anys per la seva defensa a favor dels pobles indígenes i els treballadors rurals del seu estat i ha de portar protecció oficial.

En els últims anys ha estat agredit en diverses ocasions. En una d'elles li van manipular el cotxe, i va patir un accident, que li va costar la vida a un amic i col·laborador que l'acompanyava: el pare Salvatore Deiana.

Mons. Erwin defensa els drets de les comunitats pageses, i la protecció ambiental de la regió amazònica. Ha denunciat l'explotació sexual d'adolescents per polítics, l'assassinat de nens, la situació dels terratinents, que utilitzen practiques esclaves i destrueixen el medi ambient...

El CIMI, demana mostres de rebuig a aquestes amenaces i exigeix al Ministeri de Justícia, la Policia Federal i al Govern de Parà que actuïn urgentment i investiguin les amenaces.

Recordem que Dom Edwin Krautler, va participar a l'any 1991, a la Campanya de la nostra associació, en la qual vam tractar el tema de la Causa Indígena.

Podeu enviar signat el manifest adjunt a cimi@embratel.net.br

Manifesto em solidariedade a Dom Erwin Krautler

Dom Erwin Krautler, presidente do CIMI (Conselho Indigenista Missionário) e bispo de Altamira, estado do Pará, vem sendo ameaçado de morte há vários anos, por causa de sua atuação determinada em favor dos povos indígenas e dos trabalhadores rurais daquele estado. Tais ameaças foram reforçadas nos últimos dias.

Dom Erwin atuou com a irmã Dorothy Stang, como vem atuando, na luta pelos direitos das comunidades camponesas e pela preservação ambiental na região amazônica; denunciou a exploração sexual de adolescentes por políticos; denunciou a emasculação e assassinato de meninos no estado; vem denunciando a atuação de latifundiários, grileiros, madeireiros e fazendeiros com práticas de trabalho escravo e de destruição ambiental; tem aberto espaço na sua diocese para o debate sobre a construção da usina de Belo Monte, que ameaça atingir comunidades indígenas e camponesas, mas é de interesse de madeireiros e empresários locais.

Devido a sua atuação pastoral dedicada aos trabalhadores e aos povos indígenas, Dom Erwin foi ameaçado e agredido inúmeras vezes ao longo dos anos. Em 1987, um acidente de carro numa rodovia, com suspeitas de ter sido forjado, quase lhe tirou a vida, tendo resultado na morte de um amigo e colaborador, padre Salvatore Deiana, que o acompanhava. Hoje, Dom Erwin vive sob a proteção de policiais militares do estado do Pará.

Sabese, no entanto, que está em curso um plano detalhado para o seu assassinato, cujas características revelam ser obra de pessoas de grande poder econômico, provavelmente um "consórcio", como o que vitimou covardemente a irmã Dorothy Stang três anos atrás. A prova desse poder econômico começa pelo valor oferecido aos eventuais assassinos: um milhão de reais!

Conclamamos a sociedade brasileira a repudiar mais este crime hediondo em curso, contra um lutador das causas dos trabalhadores e dos povos indígenas em nosso país; exigimos do ministério da Justiça, da Polícia Federal e do governo do estado do Pará que atuem prontamente, investigando com competência, desarticulando e trazendo para responder perante a justiça brasileira estes criminosos, certamente com grande poder econômico e político no estado do Pará, que planejam, como mandantes e como executores, assassinar Dom Erwin Krautler.

São Paulo, 12 de março de 2008.

UNA ALTRA VEU D'ESGLÉSIA

Amb aquest títol es va fer el passat 29 de febrer una trobada convocada per una trentena d'entitats, entre les que es troba l'Associació Araguaia, i que volia ser una interpel·lació a l'església i a la societat en el seu conjunt.

En aquesta trobada es va presentar un manifest que vol recollir la veu de l'església que vol ser crítica tot seguint l'esperit de l'Evangeli. És un manifest en el qual *"es propugna un nou marc que respecti la llibertat religiosa, que faci efectiva la laïcitat en la societat –i per tant la plena separació entre l'àmbit social i polític i el Religios – I la eliminació de tota mena de privilegis per a qual-sevol tradició religiosa"*

Els apartats del manifest són:

- Una reflexió col·lectiva des de la nostra identitat cristiana.
- Un ampli sector de la jerarquia eclesiàstica promou la confrontació amb la societat i la divisió en

l'església.

- Una nota amb molt poca ressonància evangèlica.
- Volem una església oberta i solidària que proposi i no imposi.
- Una institució jeràrquica que es troba allunyada del Vaticà II.
- Les alegries i esperances, les tristeses i angoixes...
- La transició religiosa al nostre país encara està pendent de fer-se.
- Volem una altra església que abandoni els privilegis i lluiti per la fraternitat i la justícia.
- Recuperar l'esperança i la iniciativa: una altra església ja és possible !
- Nosaltres ens hi hem adherit, però es recullen les adhesions personals a la pàgina web d'Església plural on podreu llegir el manifest en la seva totalitat.

Podeu trobar el manifest i signar-lo a:

www.esglesiaplural.cat

NOU LLIBRE SOBRE PERE CASALDÀLIGA

Amb motiu del vuitantè aniversari d'en Pere Casaldàliga, un grup de persones significatives i amigues han escrit un llibre. El llibre és en castellà i es titula: "Pedro Casaldàliga. Las causas que dan sentido a su vida. Retrato de una personalidad".

El llibre està publicat per l'editorial Nueva Utopia i es ven a les llibreries i la nostra secretaria al preu de 25 euros.

L'índex és el següent:

I – PARTE: LAS GRANDES CAUSAS

PRESENTACION: Federico Mayor Zaragoza

PROLOGO: Félix Valenzuela

1. LA CAUSA DE LA PATRIA GRANDE: Miguel D' Escoto.
2. LA CAUSA DE LA TIERRA : Joao Pedro Stedile
3. LA CAUSA INDIGENA: Paulo Maldos
4. LA CAUSA NEGRA: Dom José Mª Pires
5. LA CAUSA DE LAS MUJERES: Ivone Gevara
6. LA CAUSA DE LOS POBRES: Leonardo Boff
7. LA CAUSA DEL DIALOGO INTERRRELIGIOSO: José Mª Vigil
8. LA CAUSA DE LOS MÁRTIRES: Jon Sobrino
9. LA CAUSA DE LA IGLESIA : J. Ignacio G.Faus
10. LA CAUSA DE DIOS : Pedro Trigo

II – PARTE: RETRATO DE UNA PERSONALIDAD

1. PEDRO, HOMBRE. Paulo Gabriel
2. PEDRO, MISIONERPO CLARETIANO. Teófilo Cabestrero
3. PEDRO, SOLIDARIO. Nicolás Castellanos, obispo
4. PEDRO, DEFENSOR DEL OTRO. Adolfo Pérez Esquivel

5. PEDRO, POETA. Zofia Marzec

6. PEDRO, PROFETA. Benjamín Forcano

7. PEDRO, AMIGO. Josef García Cascales

8. PEDRO , INSPIRADPOR Y GUIA: Maximino Cerezo

9. PEDRO, MISTICO. Marcelo Barros

10. PEDRO, TEOLOGO. Pablo Richard

11. PEDRO, CATALAN, LATINOAMERICANO, CIUDADANO MUNDIAL. F.Escribano

12. PEDRO, OBISPO. Dom Tomás Balduino, obispo

13. PEDRO, PIEDRA. Jorge Carvajal Posada

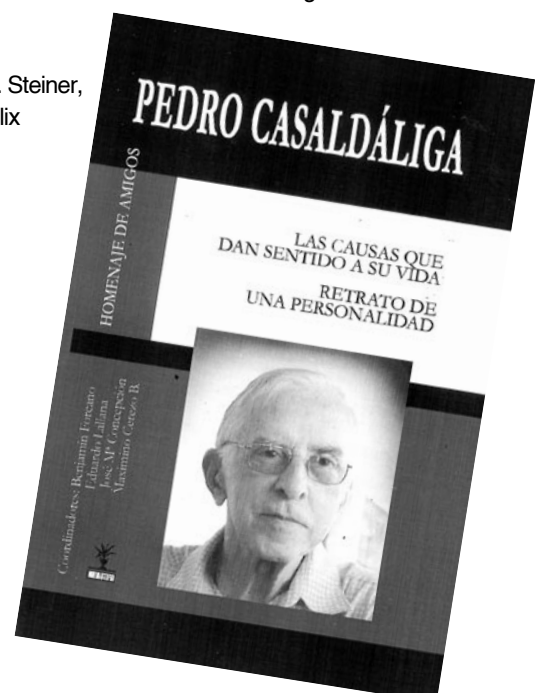
14. PEDRO, AUTORRETRATO. Pedro Casaldàliga

EPILOGO :

Dom Leonardo U. Steiner,

obispo de Sao Félix

do Araguaia

Els models de carta per enviar les denúncies els podeu trobar a la web: www.pangea.org/araguaia